

3
4 **Det är fullbordat.**

5 I Joh. 19.30 läser vi: **"Det är fullbordat!"** Det var de sista ord Jesus
6 uttalade på korset innan han gav upp andan. För oss som är samlade
7 här i dag betyder orden något alldeles särskilt. Ett människoliv är
8 fullbordat. Det har skett under Guds välsignande händer, i hans
9 gemenskap. För Birgit blev det ett långt liv, nästa ofattbart långt.
10 "Vårt liv varar i 70 eller 80 år om det blir långt", heter det. Vad skall vi
11 säga här? Över ett sekel. Hela hennes liv blev en färd genom Sveriges
12 historia under de senaste 100 åren. OCH - Hela hennes liv blev en
13 vandring med honom som lovat vara med alla livets dagar. Blir det
14 många eller få – han vet. Då Birgit föddes rådde krig i Europa. När
15 hennes liv stod i sin blomning fördystrades vår världsdel av ännu ett
16 förödande krig. Vid hennes död är inte krigen utrotade. Men en
17 osannolik utveckling på de flesta områden fick hon också se. Från ett
18 fattigsamhälle till ett välfärdsland. Ja, vad hinner man inte uppleva
19 under ett 104-årigt liv.

20 I Bibelns Psalmbok Psaltaren talas om människans dagar och där sägs
21 att livet är en flyktig stund, som när vinden går över det, är det inget
22 mer. Ja, så kan vi känna ibland. Många dör alldeles för tidigt. Men i
23 Birgits fall känns det kanske tveksamt att tala så, livet en flyktig
24 stund? Jag säger hellre: Alla dagar som kom och gick det var livet, inte
25 bara några, utan **alla**. Nämligen alla dessa nästan 40000 dagar som
26 Birgit fick. Från första dagen den 31 maj 1913 på Mätteby gård - till
27 19 juli i Västerås i år. Den livsresan vi här talar om innehåller det
28 mesta, skolgång, ungarliv, arbetsliv, uppbrott från hemmet.
29 Dödsfall och sorg i familjen. Med tiden händer det som ofta hör till
30 ungdomen. Beundrare anmäler sig, varav en avgår med seger och
31 segraren hette Olle Neider och hans vinst blev Birgit Andersson. Det
32 blir vigsel och bröllop. Det nya hemmet bildas.

33 Till Birgits liv hörde att hon vigde sitt liv åt Kristus, i unga år och hon
34 blev församlingsmedlem. Hon kom att höra till pionjärerna när
35 Örebro Missionen bildades. I den kristna församlingens hägn kom
36 hennes liv att formas, där fick hon ge sitt liv i tjänst för Gud. Sin tro
37 tog hon på fullaste allvar. Något som bl.a. tog sig uttryck i bön, bön

1 för släkt och vänner som kom på besök. Ingen skulle lämna henne
2 utan att vara buren på börens armar. Missionen var ett av hennes
3 stora intressen. Fast frågan är om ordet intresse räcker. Passion är
4 kanske bättre. Tron omsattes för hennes del i tjänst. Då får vi t.ex.
5 komma ihåg de 12 åren som husmor och värdinna på Hjälmgården.
6 Jag har inför det här tillfället talat med kollegor som minns henne
7 från den tiden.

8 De talar berömmande och betygar henne sin aktning och tackar Gud
9 för vad hon var och vad hon gav. Hennes insats där var viktig, en
10 riktig trotjänare var hon. Det var mycket arbete, ibland mer än vad
11 hon skulle mäka med: Läger, konferenser och allt som hör en sådan
12 gård till. Hon gjorde det trivsamt, hon var en "go" människa, man
13 kände stort förtroende för Birgit. Hon var en förebild. Och i familjen
14 en älskad mor, svärmor, farmor och inte minst gammelfarmor under
15 namnet Bish som hon fick heta av barnbarnsbarnen, som hon
16 behandlade mycket respektfullt, de blev sedda av Birgit.

17 Så fortsatte livet med nya familjemedlemmar och den glädje det
18 innebar. Men sorgen gästade också, när nära och kära lämnade
19 jordelivet. Glädje och sorg, medgång och motgång hör till. I livets
20 svåra stunder bars hon av hoppet som bär över död och grav och
21 hoppet om återseende av dem som hon älskade i livet. Hennes tro
22 var trygg och naturlig. Så böljade livet fram och dagarna blev många,
23 så många att vi i dag står förundrade inför det. "Det långa livet varar i
24 80, 90 eller mer, den diktraden behöver vi plussa på med 14 år. En
25 oändlig räcka dagar som Gud av nåd dig ger." "Alla dagar som kom
26 och gick och som var livet." Men livet blir aldrig så långt att icke dess
27 afton skall stunda. "Det kom en dag en stilla vind och smekte ömt din
28 trötta kind. Liksom ett ljus som blåses ut, din levnadsdag har nått sitt
29 slut." Uppbrottets timma var något hon såg fram emot, särskilt den
30 sista tiden. När själsförmögenheter och krafter sinade, kände hon att
31 det var dags. Och för den som inte bara har något att lämna, utan
32 något att gå till, ett himmelskt hem, är uppbrottet t.o.m efterlängtat.
33 "Räds ej i uppbrottstimman. En vänlig hand lugnt ordnar båtens segel
34 som för dig bort från kvällens land till dagens."

35 Det är fullbordat! Med Birgit och alla kristtrogn får vi bekänna: "När
36 jag väl har fullbordat mitt lopp, skall i åskådning bytas mitt hopp. Jag

- 1 får då vila ut i Guds himmel, när jag väl har fullbordat mitt lopp.” Det
- 2 är det trotsiga hoppet vi får hålla fast vid i detta ögonblick.
- 3 Och i tro på Jesus Kristus som är uppståndelsen och livet överlämnar
- 4 vi Birgit Neider i Guds barmhärtiga händer ...